

Homme lähen ostan kolm Tarva toetuskaarti

Ei ole meie valida, kui me siia ilma sünnime, kas me sünnime Pariisis, Tongal või Rakveres. Ei anta suurt valida ka jumalat - kui su vanemad ja ühiskond, kus sa sünnid, on ikka valdavalt kristlased, siis kasvab ka sinust maailmavaatelt kristlane. Oled moslemite laps, tuleb ka sinust väga suure tõenäosusega moslem.

Igas kogukonnas on inimesi, kes on radikaalsemad, ja teised, kes on konservatiivsemad. Radikaalid on pidevalt mures, et kõik toimub liiga aeglaselt ja kõike võiks paremini teha. Nad riskivad ja lähevad kaasa kõige uuega. Konservatiivsed inimesed peavad lugu sellest, mis juba olemas. Hoidku taevas, kui tuleb otsustada millegi sellise üle, mis võib erineda eksisteerivas kogukonnas olevast üldisest mõttemallist ja mis on vastuolus ratsionaalse ja vaoshoitud maailmapildiga.

Algul virisevad, pärast naudid

Kui 1891. aastal hakkas Gustave Eiffel Pariisi Eiffeli torni ehitama, oli linlaste seisukoht valdavalt ühene - tehku, aga ainult maailmanäituse jaoks. Pärast seda tuleb torn demonteerida. Vähegi tuulisema ilma puhul kogunes suur hulk inimesi Marsi väljakule, et vaadata, kuidas torn ümber kukub. Paljude meelehärmiks aga nii ei juhtunud.

Tänapäeval ei kujuta Pariisi ilma Eiffeli tornita keegi ette. Maailmas enim tuntud linna sümbolit külastab igal aastal neli miljonit! inimest. Pariisi linn ei olnud omal ajal nõus torni ära ostma ja nii juhtuski, et maailma üks tuntumaid sümboleid kuulub eraisikutele - perekond Eiffelile.

Eiffel ei istunud käed rüpes ka teise sümboli loomisel - New

Priit Verlin
rakverlane



Yorgi Vabadussamba metallkonstruktsioonid on projekteeeritud samuti tema.

Ei olnud siingi rahvas ühel meelel. Paljudele ameeriklastele ei meeldinud sugugi, et just prantslased selle neile kinkisid.

Austria pealinn Viin, mille ajalugu on vanem ja rikkam, kui eespool mainitud linnadel, elas üle tõelise šoki, kui keegi veidrik nimega Hundertwasser otsustas planeerida linna südamesse maja, mis eiras kõiki maailmas ja linnas kehtivaid ehitusnorme ja häid tavasid. Hundertwasseri majad on aga tänapäeval Schönbrunni lossi järel üks turistide poolt enim külastatavaid paiku linnas.

Erinevad sümbolid, aga ühine eesmärk

Ja Rio de Janeiro - linn Brasiilias, mis otsustas enda reklaamimiseks võtta Kristuse. Mitte tarva ega lehma, vaid Kristuse... Uskuge mind, Rakvere linna elanikud elavad praegu ja elavad ka pärast tarva kuhu püstitamist paremini ja moraalsemalt, kui inimesed selles suurlinnas. Film, kus käsitleti teemat tänavalastest, keda linnaäärsel tühermaal lihtsalt maha lasti, ei taha kuidagi ununeda.

Tšehhimaa Karlovy-Vary. Kõrgel linna kohal mäe otsas seisab pronksist kaljukits, kes legendi kohaselt maha lasti ja kelle elutu keha kuumaveeallika juurest leiti.

Brno krokodill sümboliseerib aga draakonit, kes söi ära soolaga täidetud lamba ja siis ennast lõhki jõi.

Luksemburg Notre-Dame'i kiriku esine väljak - lehma skulptuur?!!

Hispaania - lugematu arv härjaskulptuure nii linnades kui ka maanteede ääres.

Holland - Zehlem. Ilus väike sõbralik linnake otsustas kümme aastat tagasi, et linnal peaks sümbol olema. Mõeldi nii ja mõeldi naa ning lõpuks jõuti otsusele, et nõiast (ilmselt inspireeritud Ameerika Ühendriikide linnast Salemist) paremat pakkumist pole.

Lugu, mis keset linna paigutatud nõiakuju saadab, on lühidalt järgmine. Elas kord üks isekas nõid, kes istus tagurpidi luua seljas. Oma uljuses lendas ta vastu linnakeses asuvat kirikutorni ja kaotas ühe oma puukingadest.

Need on ainult mõned näidet skulptuuridest ja nende sõnumitest. Olgu lood sealjuures millised tahes, eesmärk on neil enamalt jaolt üks - meelitada kohale turiste.

Ka ajalugu tuleb osata müüa

Me peaksime olema õnnelikud, et ei pea oma legendi välja mõtlema. See, kas Rakvere Vallimäel seisab Kristus või Tarvas, ei muuda asja olemust. Kunagi ammu soovis Modena Wilhelm siia küll paavstiriiki rajada, aga paraku on-iidne Tarvanpää oma nime ajalukku muul viisil kirjutanud.

Rakvere linnus ei erine suurt millegi poolest teistest omasugustest. Selliseid linnuseid on Euroopas sadu ja paljud neist on paremini säilinud, kui see siin. Sündmuste poolest võib aga meie ordulinnus paljudele teistele silmad ette anda.

Ajalugu on lugu, mida ei saa osta. Euroopas on tähistatud igal väiksema sündmus, sest see müüb. Rakveres on aga tulnud ette olukordi, kus bussitais eakamaid turiste linnuse jalamilt otsa ringi on pööranud, sest ilma treppideta mäkkere nimine ei ole just igaihele komiööda.

Aastaid tagasi, kui Rootsi Vaxholmeni linnuses suurttükk üles joonistasin, tuli seals muuseumi direktor minu juurdle ja küsis, kuhu suurttükk tuleb. Vastasin, et Rakverre. Mees kehtitas õlgu ja hakkas minema. Lisasin siis, et Wesenberghi. Huv minu tegevuse vastu tõusis silmanähtavalt.

Härä võttis mul käest kinni ja viis ühe koltunud Maarjamaa kaardi juurde ning osutas vana Wesenbergi peale: "Kas siit?" "Jah," vastasin mina. Mees rääkis mulle pikalt Pontus De la Gardiest ja lubas kindlasti Eestis olles vana Wesenbergi külastada. Wesenbergi teab ju iga Rootsi koolilaps.

Mina usun Rakverre

Skulptuure on püstitatud enne meid ja neid rajatakse ka pärast meid. Seda tehakse aktiivselt ka tänapäeva Eestis. Esimese hooga meenuvad Tallinna lahte paigaldatav 12-meetrine Kalevipoeg, Võru Nipernaadi, Kuressaare Suur Tõll ja Piret Tartu Suudlevad tudengid, Tõnisson ja Kalevipoeg. Eks neid ole veel, aga esimese hooga ei tule kõik meelde, Igatahes ei ole need valminud korjanduse teel.

Homme lähen ostan oma poistele Tarva toetuskaardid. Kohta, kus sa sünnid, ei saa valida.

Ja reeglina pärid sa usu, mida uskusid sinu vanemad. Mina usun Rakverre.